

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань сім'ї, молодіжної політики,

спорту та туризму

17 травня 2016 року

Веде засідання Голова Комітету ПАЛАТНИЙ А.Л.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так. Шановні колеги, шановні присутні, будь ласка, сідайте. Розпочинаємо засідання нашого комітету.

Список запрошених на засідання 17 травня 2016 року: Жулинський Микола Григорович – директор Інституту літератури Національної академії наук України; Ярема Олександр Йосипович – заступник міністра молоді і спорту України; Федорчук – бориспільський голова, міський бориспільський голова. Анатолій Соловйович, ви третій раз уже ж міський голова? Третій раз, да, якщо я не помиляюсь, да. Виконуючий обов'язки генерального директора державного підприємства Міжнародний аеропорт "Бориспіль" Дихне Євген Григорович. Доброго дня. Заступник директора Департаменту захисту прав дітей та усиновлення, начальник відділу соціального захисту дітей Міністерства соціальної політики України Вовк Володимир Семенович. Ламський Дмитро Володимирович – це начальник управління взаємодії з Верховною Радою України і органами державної влади та науки Міністерства інфраструктури України. Ромащенко Інна Володимирівна – спеціаліст відділу нормативного забезпечення вищої освіти Департаменту вищої освіти Міністерства освіти і науки України. Саврук Олександр – декан Києво-Могилянської бізнес-школи. І Перепелиця Марина Анатоліївна – головний економіст-фінансист Міністерства фінансів України. Директор... А, кстати, я вибачаюсь, я вибачаюсь, а хто мне не написал директора, а?

ЗАБОЛОТНА Н.П. Наталія Заболотна.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Точно. Точно. Да, я знаю, що Заболотна Наталія. Генеральний директор "Мистецького арсеналу" – це Заболотна Наталія Пилипівна. Наталія Пилипівна, я дуже вибачаюсь.

ЗАБОЛОТНА Н.П. Прекрасно. Це до грошей.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да. Я вже, знаєте, ви ж у нас як член комітету, я вас так часто бачу. Тому я вже не звертаю уваги на це. Дякую.

Шановні колеги, переходимо до пункту першого порядку денного. Пропонується розглянути проект Закону про внесення змін до статті 13 Закону України про охорону дитинства (щодо посилення соціального захисту прийомних сімей), це реєстраційний номер законопроекту 3463, поданий народним депутатом України Вінником.

Шановні колеги, наш комітет є головним з цього питання. Нема, на жаль, автора законопроекту, тому пропоную законопроект номер 3463 перенести на слідуюче засідання комітету. Немає зауважень? Прошу голосувати. Хто "за"? "Проти"? Утримався? Одноголосно. Дякую.

Переходимо, шановні колеги, до другого пункту порядку денного. Пропонується розглянути проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо поновлення прав на освіту, це номер законопроекту 4173, поданий народними депутатами України Королевською, Солодом.

Шановні колеги, наш комітет є головним з цього питання також. На жаль, сьогодні авторів законопроекту немає. І ми, я думаю, приймемо рішення, законопроект достатньо такий непоганий, тому я думаю, що треба перенести на слідуюче засідання. І ми запросимо ще раз авторів законопроекту для того, щоб вони нам його доклали. Прошу голосувати за те, щоб законопроект номер 4173 перенести на слідуюче засідання нашого комітету. Прошу голосувати. Хто "за"? "Проти"? Утримався? Одноголосно. Дякую.

Колеги, переходимо до третього пункту порядку денного. Пропонується розглянути питання про розгляд пропозицій діячів культури щодо перейменування міжнародного аеропорту "Бориспіль". Перед початком обговорення, шановні колеги, хочу зазначити, що сьогодні ми розглядаємо це питання, оскільки наш комітет працює на принципах гласності, відкритості, демократизму та прозорості. Але хочу відмітити, що такі питання та процедура їх розгляду давно визначена Законом України "Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен, псевдонімів фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв дат та історичних подій".

Згідно вищезазначеного закону імена фізичних осіб, ювілейні та святкові дати, назви і дати історичних подій присвоюються юридичним особам та об'єктам права власності лише після проведення громадського обговорення та за згодою відповідного трудового колективу (частина п'ята статті 3 закону). Суб'єктом, який готує подання про присвоєння юридичним особам, що діють на основі державної власності, та об'єктам, які за ними закріплені... і діють на основі державної власності, та об'єктам, які за ними закріплені, імен фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій, є керівник такої юридичної особи (пункт 3 частини один статті 7 цього ж закону).

Суб'єктом, які присвоюють юридичним особам та об'єктам права власності імен фізичних осіб, ювілейні та святкові дати, назви і дати історичних подій, є міністерство... юридичним особам, які належать до сфери їх управління, та об'єктам права власності, які за ними закріплені, а також юридичним особам, які належать до сфери управління центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується відповідним міністерством, та об'єктами права власності, які закріплені за такими центральними органами виконавчої влади (пункт 3 частини першої статті 8 цього ж закону).

Витрати, пов'язані з присвоєнням юридичним особам та об'єктам права власності імен фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій, зміною або відмовою від присвоєння імен фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій можуть здійснюватись за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, а також коштів юридичних осіб (це частина перша статті 13 цього ж закону).

Тому пропоную вважати сьогоднішнє обговорення на нашому комітеті як перший етап громадського обговорення в широкому колі. І хочу слово надати автору листа, який надійшов до комітету, з вищезазначеною ініціативою генеральному директору "Мистецького арсеналу" Заболотній Наталії Пилипівні. Будь ласка.

ЗАБОЛОТНА Н.П. Дякую, пане Артуре. Я щиро хочу подякувати вашому комітету за ініціативу парламентських слухань, які відбулися у квітні місяці на тему активізації туризму до нашої країни. У світі, як відомо, 40 відсотків – це культурний туризм, а він фактично відсутній на території нашої країни, тим паче в такий важкий для нашої країни час.

Тому серед пропозицій, які були винесені під час парламентських слухань, від "Мистецького арсеналу" була пропозиція створити потужний бренд на світовій мапі – і назвати Міжнародний аеропорт "Бориспіль" іменем Казимира Малевича. Казимир Малевич є не просто найвідомішим у світі митцем – це найвідоміший у світі українець. Його ім'я знають мільярди на різних континентах. Звісно, в Україні дуже багато імен достойних людей, іменами яких можна називати вулиці, школи, різні культурні об'єкти, спортивні об'єкти, заводи, але такого безпрецедентного імені, як ім'я Казимира Малевича, у світі більше немає.

Малевич народився у місті Києві, його хрестили в Соборі Святого Олександра, він прожив тут до 17 років, його батько був поляком, мати була полтавчанкою. Він все життя своє називав себе українцем і підписувався, що

він українець. Його ніяк не поділять декілька країн між собою, перш за все це Росія, яка у всіх світових музеях, світові музеї з потужними іменами мають за честь мати роботи Казимира Малевича у своїх колекціях. Це музеї і МоМА в Америці, і Центр Помпідю у Парижі, це в Нідерландах Стеделік Музей. Ці роботи збирають черги. Найбільша колекція, яка в 1930 році перекочувала до Росії, знаходиться в Ермітажі і в "Русском музее".

В Україні, на жаль, лише тільки дві роботи. На щастя, одна робота Казимира Малевича з'явилася завдяки подарованій колекції у "Мистецькому арсеналі" у минулому році. Ми переконані, що ми маємо генерувати сильні бренди, з якими буде позиціонуватися наша країна. Дуже важко розкрутити нове ім'я на світовій мапі, але дуже важливо, щоб аеропорт, такі повітряні ворота в нашу в нашу країну носили ім'я найвідомішого у світі українця. Так, наприклад, аеропорт Риму названий іменем Леонардо да Вінчі. До речі, робота Казимира Малевича "Чорний квадрат" є найбільш впізнаваною за усіма рейтингами роботою у світі, на рівні з "Джокондою" Леонардо да Вінчі.

Що можна ще сказати, що Казимир Малевич, ім'я якого активно присвоює собі Росія, а ми, на жаль, зараз ще ведемо таку війну, ми маємо перемогти цю гібридну війну, активно присвоює собі Росія. І після ваших громадських слухань у Верховній Раді активно цю ідею підхопила російська преса, усіляко будучи незадоволеною, тому що хохли хочуть собі забрати ім'я Казимира Малевича, який у світі позиціонується з Росією саме з їх подачі.

Дуже важливо, що Казимира Малевича знають усі, дуже багато. Є, до речі, думка, що аеропорт "Бориспіль" потрібно назвати іменем Сікорського. Зараз в Київській раді активно обговорюється питання, щоб ім'я Ігоря Сікорського присвоїти аеропорту "Жуляни", оскільки він найвідоміший, але найвідоміший він в Україні і в Америці, але Казимира Малевича знають на усіх континентах.

Я би дуже воліла би дослухатися до тих підписантів листа, їх близько 300, серед них і академіки, і професори, і митці, і письменники. Це і Андрухович, і Курков, і Руслана Лижичко. Дуже багато симпатиків таких серед стовпів нації, таких як Мирослав Попович, як Микола Жулинський, як Роман Балаян. Дуже багато радо підтримують цю ініціативу, вона для багатьох видалася такою, до простоти геніальною. Нашій країні надзвичайно потрібно позиціонуватися з позитивом. І я переконана – і це переконання не лише моє, - що туризм буде, дуже багато людей зрозуміють, що це країна не просто Чорнобильської катастрофи, політичних негараздів, корупційних скандалів, політичних неурядиць, війни, що цю країну варто відвідати.

Дуже знаково, щоб це відбулося саме до 25-річчя Незалежності нашої країни, оскільки Казимир Малевич був найбільш незалежним митцем у світі. І це був би такий, дорослий подарунок дорослій країні. Дуже хочеться, щоб перемога на Євробаченні... До речі, це також спонукатиме (ви згадували про Євро-2012) тому, що багато преси, багато туристів приїде через рік до нас, і важливо дійсно, можливо, сприяти усіляко, щоб аеропорт було перейменовані напередодні серпня, до 25-ї річниці. І усілякі бюрократичні процедури, ми з паном Євгеном Дихне уже тривалий час перебуваємо в таких переговорах. Я розумію, що це процедура, яку не можна зробити однією кнопкою, але це дуже потрібно нашій країні для того, що наш народ пишався своєї країною. Багато українців зрозуміє про це, коли виїде за кордон і повертатимуться в аеропорт імені Казимира Малевича.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Наталія Пилипівна. Я думаю, що є така ініціатива, ми сьогодні будемо робити перші кроки з цієї ініціативи.

І давайте заслухаємо всіх наших присутніх думку, тут багато є представників. Я думаю, що... Від Міністерства інфраструктури України слово надається Ламському Дмитру Володимировичу. Будь ласка.

ЛАМСЬКИЙ Д.В. Доброго дня. Міністерство інфраструктури підтримує позицію, щоб головний аеропорт країни повинен носити ім'я самого відомого українця, людини, яка викликає захоплення як у наших громадян, так і в усьому світі. При цьому ми вважаємо, що обов'язково необхідно виконати процедури, передбачені законом, ну, який ви озвучували.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні, слово надається директору Інституту літератури Національної академії наук України Жулинському Миколі Григоровичу. Будь ласка, Микола Григорович.

ЖУЛИНСЬКИЙ М.Г. Шановний пане голово комітету, шановні народні депутати, шановне товариство, Україна зараз, можливо, стоїть на порозі дуже серйозних випробувань. Ми говоримо про... сьогодні про різні проблеми, які стоять перед Україною. Але є одна дуже важлива проблема – це проблема культурної спадщини, це забезпечення пріоритету нашої держави над тими цінностями, які наш народ здобував протягом багатьох віків.

Не мені сьогодні говорити вам про те, що, по суті, іде у нас незрима боротьба з Російською Федерацією за Київську Русь, за ту... за ті основи нашої державності, по суті, які ми ще в повній, як кажуть, не усвідомлюємо або не використовуємо. І не випадково у світі сьогодні говорять, що майбутнє буде полягати в тому як та чи інша країна буде заявляти про себе своєю культурою, своїм рівнем культурного розвитку. І, зрозуміло, сьогоднішня проблема – це не просто проблема чи питання надання імені міжнародному аеропорту Казимира Малевича, це ще питання того, а кому, в принципі, має належати цей митець, який усвідомлював себе українцем, який пов'язував всю свою долю з Україною і який абсолютно по праву вважав себе українським художником. І ми повинні цей, так сказати, ці думки, ці переконання Казимира Малевича якось підтверджувати.

Ну, з іншого боку, само собою зрозуміло про те, що для нас дуже важливо, щоб світ пізнавав нас. Нам потрібно витворювати такі символи, які означають нас як країну, яка сьогодні все-таки претендує бути серед перших країн в Європі. І тому дуже було б важливо все-таки десь, можливо, наступити на свої патріотичні почуття. Бо я б, наприклад, ясна річ, мені було б, можливо, зрозуміліше, що він, це аеропорт, називається, наприклад, аеропорт "Шевченко", або той же Чубинський, який народився у Борисполі. Ясна річ, що ім'я Сікорського дуже знане, і логічно, що він напрошується. Але Казимир Малевич тим важливий, що його менше знають в Україні, як більше знає його світ. І це, справді, художник світового рівня, світового значення, і міжнародні ворота в Україну, які будуть відкриватися перед світом, тими, хто приїде в Україну, буде... і хоче пізнати вхід в Україну через ім'я всесвітньо відомого художника Казимира Малевича, було б дуже важливе. Я і тому особисто це підтримую, і вважаю, що було би це, ну, дуже важливе. А ще, повторюю, враховуючи про те, що я на початку казав: ми повинні відвойовувати свою спадщину. І ці відвоювання найкращим чином здійснюються таким шляхом, коли ми ці імена вносимо, так сказати, у пантеон нашої національної пам'яті. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Микола Григорович.

Слово надається заступнику міністра культури України, керівнику апарату Карандєєву Ростиславу Володимировичу. Будь ласка.

КАРАНДЄЄВ Р.В. Доброго дня, шановні колеги, шановний Артуре Леонідовичу.

Наразі позиція Міністерства культури висловлена Євгеном Нищуком шляхом підписання того публічного звернення, яке надійшло на адресу очільників Української держави, з проханням здійснити відповідні кроки та сприяти перейменуванню аеропорту "Бориспіль", а точніше, найменуванню

аеропорту "Бориспіль" ім'ям українського художника Казимира Малевича. Хотів би лише в коментар до надзвичайно ґрунтовного виступу академіка Жулинського додати, що ми цим рішенням, якщо воно буде прийнято, не стільки надамо честі самому Малевичу, тобто це не вшанування пам'яті Малевича, як зазвичай робиться, коли якийсь ім'я присвоюється чи то вулиці, чи то школі, чи іншому якомусь об'єкту, це швидше навпаки – вшанування України і запозичення того ресурсу, будемо чесно казати, маркетингового ресурсу, яке пов'язане з ім'ям Малевича для України. Тобто ми маємо таким чином вирішити два завдання. Перше завдання – сприяти розвитку туристичної індустрії в Україні, а саме в'їзного туризму, без сумніву, сприйняття іноземною людиною України через те, що квиток авіаційний буде з якогось європейського чи світового аеропорту в аеропорт Малевича, додасть певного переконання в тому, що правильно зроблений вибір об'єкту туризму, що Україна, справді, є тобто країною, яка через ім'я Малевича піднімає свою туристичну привабливість, ну, і друге - це, звичайно, повернення історичної пам'яті. Ми маємо сьогодні, на жаль, ситуацію, коли повинні виборювати в світі і особливо з Російською Федерацією право мати свою власну українську історію унікальну, яка не може бути поділена ні з ким іншим, навіть з нашими колишніми братніми народами.

Таким чином, Міністерство культури офіційно підтримує позицію культурно-мистецької наукової громадськості щодо присвоєння аеропорту "Бориспіль" імені Казимира Малевича. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Ростислав Володимирович.

Слово надається виконуючому обов'язки Генерального директора державного підприємства Міжнародний аеропорт "Бориспіль" Дихне Євгенію Григоровичу. Будь ласка, Євген Григорович.

ДИХНЕ Є.Г. Добрий день, уважаемые народные депутаты, деятели искусства, коллеги! Со стороны менеджмента аэропорта никаких сложностей в том, чтобы переименовать предприятие, серьезных, которые бы помешали этому, мы не видим. Конечно, будут какое-то время сложности у наших транзитных пассажиров в большей степени, потому что все мировые системы, которые продают сегодня авиационные билеты, они знают аэропорт "Борисполь", даже не знаю его как аэропорт "Киев", есть у него код и КБП. То есть это достаточно непростой процесс, но в случае культурного и политического решения, и легитимного общественного обсуждения этого вопроса мы, конечно, будем готовы переименовать аэропорт, и будем с радостью носить имя самого известного украинца. Сделаем все для того, чтобы это переименование прошло так, как это должно и прописано по закону. Спасибо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибо, Евгений Григорьевич.

Слово надається бориспільському міському голові Федорчуку Анатолію Соловйовичу. Будь ласка.

ФЕДОРЧУК А.С. Доброго дня, шановні друзі. Абсолютно поважаю думку, яка прозвучала сьогодні з вуст дійсно відомих в Україні людей. Але я хотів би трішечки повернутися, на декілька років, назад. Ще коли відзначали в Україні 170 років з дня народження Чубинського і проходила Сьома міжнародна конференція в стінах Київського національного університету імені Шевченка, то саме згідно цієї резолюції міжнародної цієї конференції було записано про те, щоб звернутися в усі інстанції – це в 2009 році було, - про те, щоб присвоїти Державному міжнародному аеропорту "Бориспіль" звання імені Павла Платоновича Чубинського. І, починаючи з 2009 року, у мене є листи, я привіз їх сьогодні, звернення в усі інстанції, починаючи від директора Державного міжнародного аеропорту "Бориспіль" і закінчуючи

віце-прем'єр-міністром України. Надходили відповіді - де надійшли відповіді, де не надійшли, - про те, що це є певна складність, недоречність, багато доведеться переписувати документів юридичного характеру і так далі.

Тому на останній сесії, яка відбулася у нас в квітні місяці, ми звернулися з черговим листом до виконуючого обов'язки генерального директора Євгена Григоровича Дихне, знову ж таки, з пропозицією звернутися до... з ініціативою до Міністерства інфраструктури, тому що це їхня прерогатива, про присвоєння звання імені Павла Платоновича Чубинського. Безперечно, я можу зараз говорити про Малевича, я так само підготувався і абсолютно розділяю те, що сказала Наталя Пилипівна. Але ми можемо сьогодні назвати в Україні дуже багато постатей, які не менше значимі, чим Казимир Малевич.

Ми, на жаль, сьогодні не знаємо своєї культури, значить, нам не треба доказувати він – росіянин чи українець. Чубинський родився в Борисполі і помер в Києві, а похоронений в місті Борисполі. Ми можемо назвати інші знакові фігури, які не викликають спору. А можемо назвати київських князів, які об'єднували – те, що сьогодні нам не вистачає, от того ж самого Володимира Мономаха, який сьогодні Росія теж приписує, що він їм належить, тому тут це таке дискусійне питання.

І я хотів би, що дуже добре, що сьогодні, Артур Леонідович, ви саме започаткували це громадське обговорення. Я прийму ту думку, яка дійсно, ну, переважить більшість. Але хотів би дуже попросити всіх, що ні в якому разі, це зараз Євген Григорович говорив, якщо ми зупинимося на якійсь кандидатурі, воно повинно бути виважено, обов'язково, щоб слово "Бориспіль" залишився. Тому що там працює 3,5 тисячі жителів міста Борисполя. Я в даному... Чотири тисячі, я маю на увазі жителів Борисполя.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Не чути)*

ФЕДОРЧУК А.С. Так.

І ви дуже правильно підмітили на самому початку, Артур Леонідович, про те, що треба думку і колективу. Я в даному випадку... ми повинні знайти якусь золоту середину, так. І "Бориспіль" слово повинно залишитися, а далі імені, ну, кожен буде відстоювати свою точку зору, але переможе, я думаю, достойна точка зору із цього питання.

Тому всі відповідні звернення в мене є, от. І про Чубинського я можу зараз вам розказувати дуже багато. Про нього, на жаль, в Україні не знають, ми тільки знаємо гімн і то перші чотири рядочки, і все. А те, що в нього сім томів, те, що сьогодні держава не звертає на це увагу, що ми не перевидали жодної книги на рівні держави, от, і ми не пропагуємо своє, те, що він звичаєве право написав, те, що це був відомий юрист, фольклорист, аналогів яких немає ні в Росії, ні в Україні більше, тому ми можемо теж зараз за Чубинського говорити.

І тому і Малевич, і Чубинський мають достойне право носити аеропорт таке високе звання. Тому хотілося би, щоб все-таки і думку почути і трудового колективу. І побажання врахувати, які я сказав. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Анатолій Соловйович, я хочу ще раз підкреслити, я казав це, що ми робимо сьогодні перші кроки. У нас не так багато часу, на жаль, але ж ми повинні, я з вами згоден, і тут розуміти, що є думка бориспільчан, що є місто Бориспіль, що в нас в Україні є багато видатних митців, багато видатних людей, які сьогодні, ну... Тут треба обговорювати з громадськістю. Це треба робити швидко, ми не маємо часу затягувати, я тут згоден з Наталією Пилипівною. Тому що ми сьогодні не приймаємо рішення, і ми не маємо права по закону, наш комітет сьогодні приймати рішення такого, я вже з початку це казав. Але ж ми розпочали перші кроки, тому що ми отримали такого листа, і наш комітет є... Більш того, я вам скажу, що якщо ми кажемо про перейменування міст чи селищ,

тобто це теж не є у віданні нашого комітету. Це є у віданні, якщо я не помиляюся, якого... самоврядування, да, це пан Власенко, "Батьківщина". Але ми відгукнулися на це бажання громадськості - тут є представники громадськості і міністерств, - тому ми і розпочали цей, перший крок. Добре.

Хочу слово надати декану Києво-Могилянської бізнес-школи Олександрові Савруку. Будь ласка, Олександр.

САВРУК О.Й. Дякую, Артуре Леонідовичу. Вітання всім ще раз. Я зайду вже тоді з такого, якщо бізнес-школа, то з кінця. З кінця трішки, як би воно звучало в контексті інших прикладів.

Капіталізація робіт Сальвадора Далі ще декілька років тому, коли нафта була з хорошою ціною, була вища, ніж капіталізація "Газпрому", просто капіталізація робіт Сальвадора Далі. Якщо брати такий кейс в Польщі, коли було Євро-2012 і було 200 років Шопену, так от кількість туристів на 200 років Шопену перевищила кількість туристів, пов'язаних з європейським чемпіонатом. Такі дуже цікаві чинники, які говорять про те, що є актуальність, потреба, є усвідомлення певного уже, я б сказав би, такого важливого перспективного типу, тому що ми говоримо про якісь моменти, пов'язані, з одного боку, з нашою ідентичністю, чого нам не вистачає, а користуючись нашою власною ще нерозбірливістю і неспроможністю якось брати в актив те, що нам поправу належить. Я не знаю, я запрошений член премії, польської премії імені... в журі польської премії імені Малевича. Малевич в цьому світі звучить як руський авангард. Тому що ми не активні. І коли ми починаємо якось активізовуватись, ясно, що люди, які вже раніше про це почали говорити, вони починають якось захищати свої позиції. А тут ще є дуже важлива річ, яка відбулась в кінці минулого року, знайшлися факти, які підтверджують і наповнюють смислом так званий київській період Казимира Малевича, коли він повернувся і намагався створити такий концепт київського бао-хаосу на базі художнього інституту. І це такі,

насправді, унікальні речі, тому що, що таке Малевич? Малевич відкрив, це брама для сучасного контемпорарі, арт-мистецтв, концептів і так далі, яким живе зараз весь світ.

І в сьогоднішній день в сьогоднішніх трагічних і різних інших моментах, пов'язаних з історією і з сучасністю України, показати, що у нас є такий активний момент було б дуже-дуже вигідно, дуже правильно зафіксувати себе зайвий раз в таких речах. Тим більше, що Малевич – це якраз той тип творців, про яких ми говоримо як творці смислів, це високий рівень культури певний, який може звучати і актуальний для всього світу. Тому, звичайно, ми зі свого боку як Могілянка ми говорили про це і з Брюховецьким, і з нашими учасниками, які є і керівниками і держави, і міст, і так далі. У нас навіть і кімната імені Малевича є як символ того як треба підходити радикально в інший спосіб по відношенню до проблем. Немає сьогодні кризи, є... закінчуються старі правила гри. Малевич, це логіка Малевича, да. Ми говоримо, що якісь речі, з якими ми маємо розлучитись і створити нові правила гри. Це дуже символічний такий метафоричний образ для України і для всіх. Тому, звичайно, ми з свого боку підтримуємо. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пане Олександрє.

Я хотів би почути думку членів нашого комітету. Будь ласка, Романова Анна Анатоліївна.

РОМАНОВА А.А. Доброго дня, шановне товариство! Я хочу сказати, що, по-перше, я тішуся, що сьогодні на засіданні нашого комітету такі видатні люди. Я, там, наприклад, про академіка Жулинського багато читала, а зараз, ну, такі люди якраз прийшли до нашого комітету. І я, насамперед, тішуся з цього.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Анна Анатоліївна, ми попросимо, щоб ви сфотографувалися з академіком Жулинським.

РОМАНОВА А.А. Так. Я знаю дочку, але.. Я знаю дочку добре, але я дуже рада вас бачити в нас на комітеті.

Друге з чого я тішуся це з того, що під час нашої дискусії вже лунають такі терміни як "бренд", як "маркетингові технології", там, звеличення України, як "туристична індустрія". Тобто ми під час обговорення речей, насамперед, починаємо спиратися на якісь, ну, дійсно вагомні речі, про які раніше не казали. Тобто могли, там, присвоювати різні, там, назви, але при цьому не дивилися в майбутнє скільки ця назва дасть потім... скільки... От була... було слово "капіталізація", так? Що таке бренд? Бренд – це не матеріальний актив, який здатний зробити додаткову вартість. Зараз йде про додаткову вартість держави Україна. Що я маю на увазі? Що ми маємо зараз усіляко намагатися створити позитивний імідж України, позитивний бренд. Для цього треба використовувати таких діячів світового рівня, як Малевич. Можливо, я зараз скажу таку непопулярну річ. Але коли ми дискутуємо: Малевич чи Чубинський, ми говоримо про різні речі, ми говоримо про постаті, які знаходяться на різних рівнях. Є національна постать, постать національного гатунку, а є постать світового рівня. І якщо, наприклад, зараз є мотивація, присвоїти ім'я, то як ішли інші країни? Інші країни обирали найбільш відому людину, ну, ось, наприклад, там Леонардо да Вінчі.

Не є проблемою зараз підрахувати, яка постать більш популярна у світі, яку знають на всіх континентах, є елементарний контент-аналіз, можна звернутися до Google і подивитися, скільки запитів пошукових роблять на прізвище Малевич, а скільки на прізвище там Чубинський чи інші, там Шевченко, так. І можна просто елементарно подивитися, яка постать є найбільш популярним українцем, можна сказати, це перше.

Друге. Чиїм ім'ям називати аеропорт? Можна казати про якісь постаті, які пов'язані з політичним життям або з історією. Ну, наприклад, там Шевченко, який так само крім митця був ще і, ну, у нього була певна ідеологія, тобто можна його навіть політиком якоюсь мірою назвати або там Мазепи... Мазепа чи інші постаті. Але, знаєте, діячі мистецтва – це та постать, біля якої ніколи не буде дискусій, тобто буде, будуть йти роки, будуть змінюватися там влада, мистецтво воно об'єднує. Тому це друге, що це гарно, що саме там дискутуємо навколо саме діячів мистецтва.

Ну, і третє. Ось заступник міністра дуже слухну думку надав, що хто більше виграє, треба дивитися. Треба дивитися так само, чи капіталізується бренд "Україна" завдяки тому, як ми перейменуємо аеропорт. Тобто бренд цієї людини, як ми будемо перейменовувати, має бути навіть більш знаний і більш вагомий у світі іноді, ніж зараз, на жаль, бренд "Україна". Бо найбільша різниця між брендом і репутацією, що бренд має завжди позитивну ознаку і він формується, а репутація, вона теж завжди є, але вона стихійна. І, на жаль, у України, це не я кажу, це були наукові дослідження, у нашої України зараз переважає репутація над брендом, тобто це інформація, яка формується стихійно і, на жаль, вона має негативний заряд у нас підтекст. І лише ось події, правда, всім було дуже приємно, коли за останній тиждень просто було 13 вагомих перемог українських на світовій арені, там починаючи від Джамали, літак "Мрія", там виступи наших спортсменів. Хочеться після таких позитивних емоцій додавати і додавати в копилку позитивного бренду України. Ну, звичайно, я підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Анна Анатоліївна.

Будь ласка, Денис Олегович Силантьєв.

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Я для начала начну с таких технических моментов. Я прочитал ваше обращение, Наталья Филипповна. Здесь указано две

фамилии Олег Ляшко и Денис Силантьев. Но я не видел здесь подписи ни Олега Ляшка, ни Дениса Силантьева, поэтому я бы попросил, чтобы вы не манипулировали такими вещами следующий раз.

ЗАБОЛОТНА Н.П. Там написано среди симпатиков, не подписантов.

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Нет, здесь... "Експерти у сфері музичної справи" и тому подобное, ну, депутаты. Это первый момент.

Второй момент.

ГОЛОВУЮЧИЙ. На мой взгляд, симпатики тоже должны знать, что есть симпатики. Денис Олегович, мне кажется, не совсем...

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Тут написано о том, что "не потребує додаткових витрат із державного бюджету". Ну, если те не потребує державних витрат, то это было бы здорово. Мне бы хотелось даже просто задать вопрос вот исполняющему директору. Это действительно не потребує додаткових...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Юрій Григорович, будь ласка.

ДИХНЕ Є.Г. Да. Я мало представляю себе, что будет державный бюджет брать на себе обязанности по этому вопросу, потому что мы прибыльное предприятие и мы, конечно, имеем собственный бюджет. Но я не хотел останавливаться на технических трудностях, которые будет испытывать предприятие, а это масса различных трудностей, мы имеем огромное количество сертификатов, код ЕАТа и так далее. То есть это непростой вопрос и точно небыстрый для предприятия, такой ребрединг. Я говорил только о том, что какое-то время будут сложности для наших пассажиров и для систем продаж, которые сформированы в мировом

значении и это точно не наша воля быстро поменять. То есть это будет какой-то достаточно сложный...

И конечно же, если проводить ребрединг аэропорта "Борисполь", то это можно делать только один раз за всю историю предприятия, потому что это сложный и дорогостоящий, и с точки зрения времени, и затрат даже не финансовых, просто очень... Это может...

СИЛАНТЬЄВ Д.О. А именно финансовых, потому что тут говорится о финансах.

ДИХНЕ Є.Г. Мы никогда этого не делали, мы не знаем сколько это будет стоить. Расчет мы не можем сделать, но то, что предприятие на какой-то период потеряет определенное количество пассажиров, к примеру, которые, особенно транзитных пассажиров, число которых сейчас выросло до 30 процентов в I квартале это не украинцы, это иностранцы, которые ищут именно "Борисполь", одиножды через него пролетев, и "Борисполь" все-таки является брендом на сегодняшний день мировым за 25 лет истории предприятия, раскрученным и так далее. То есть мы опять-таки, подчеркиваю, не против этой инициативы, мы просто хотим, чтобы был очень взвешенный и этот процесс шел в законодательном русле, а оно предусматривает и обсуждение в коллективе, а, в принципе, мысли нашего коллектива примерно такие же как у главы города Борисполя, у нас 98 процентов работников это жители города Борисполя и, конечно, они будут больше интересоваться именно вопросом, чтобы своему земляку и тоже герою этой земли в этом вопросе поддержать. Поэтому вопрос...

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Меня интересовал финансовый вопрос. Смотрите, второй...

ДИХНЕ Є.Г. Будут затраты...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Конечно.

ДИХНЕ Є.Г. ... но они тяжело сейчас прогнозируемые.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Это будет за счет государственного предприятия вашего, правильно, вашего предприятия аэропорта "Борисполь".

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Второй момент. Я знаю, что есть процедура присвоения собственных имен, ну или как там было зачитано, то есть в Министерстве инфраструктуры есть законом прописана эта процедура. Я только за то, чтобы учитывалась свобода волеизъявления. У меня нет принципиальной позиции, то ли это будет Малевича, то ли это будет Сикорский, то ли там князь... Кстати, по поводу брендинга, в 2008 году телеканал "Интер" он проводил проект "Великие украинцы". Я согласен, что это украинцы, это не люди планеты. И по решению, вот, по голосованию первое место занял князь Ярослав Мудрый, за него проголосовало 648 тысяч украинцев, то есть 40 процентов из тех, кто голосовал. Я говорю, да, это о том, что нужно всегда учитывать людей, даже не тех, кто там живет в Борисполе, не тех, кто там работает, а мнения людей, которые живут в этой стране, потому что в конечном итоге это присваивается имя аэропорту той страны, в которой они живут, и на которое, я так думаю и считаю, они должны иметь влияние, как он будет называться, и их мнение должно быть учтено. Вот с этой точки зрения.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Наталя Пилипівна.

ЗАБОЛОТНА Н.П. Я ще раз хочу, пане Денису, вибачитися, якщо ми згадали ім'я ваше. Але я хочу сказати, що ця ініціатива підтримана саме головою вашої фракції Олегом Ляшком, у мене була з ним особиста зустріч, він приходив в "Арсенал" на виставку, і ми це обговорювали, також з Миколою Княжицьким, він є підписантом цього листа, особисто з міністром культури, з міністром МЗС і Дмитром Кулебою, він є ярим прихильником цієї ініціативи, це те, що називається у світі культурна дипломатія від України.

І що стосується "Борисполя", то треба не забувати, що це міжнародний аеропорт, а не аеропорт районного значення. Ми, як ніхто, шануємо всі імена і вже не будемо повторюватися, ми прибічники широкого громадського обговорення і я би просила, можливо, щоб тут два комітети, Микола Княжицький, на жаль, не міг сьогодні бути, і він висунув ініціативу, щоб ваш і Комітет з питань культури і духовності ініціювали ці слухання найближчим часом.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Будь ласка, Величкович Микола Романович.

ВЕЛИЧКОВИЧ М.Р. Я мав розмову з Миколою Книжицьким сьогодні якраз перед засіданням, він справді не міг підійти, ми говорили за цю проблему, за це питання перейменування. І я в цьому бачу, тут є кілька моментів, які є технічні, фінансові і принципові, ну скажемо, концептуальні.

Хотів би почати, напевно, з останнього, з концептуальних підходів, тому що, справді, як буде називатися аеропорт №1 в Україні, це дуже важливо. І треба дуже скрупульозно зі всіх точок зору підійти до цього питання, тому що це не є просте. Ми вже бачимо, вже навіть зараз, що є дві позиції стосовно перейменування, які вже присутні в цьому залі, можливо, ще якась третя, там згадували про Сікорського, але бачу є дві. І

найголовніше, що підійти до перейменування такого міжнародного аеропорту, яким зараз є "Бориспіль", це є питання не просте. В першу чергу ми повинні зважати не лише на наших міжнародних гостей, але також і на ті позиції, які існують. Попри те, що це міжнародний аеропорт, все-таки позиція колективу, який там працює, є один з моментів, і це прописано навіть в законодавчій нормативній базі, і ми повинні дотримуватися цієї позиції.

Я не є прихильником одного чи другого, скажу одразу відверто, щоб ви просто не сприймали, що я не чую сторону, тому що кожна кандидатура має свої позитивні і... І це знаєте, це не те що, хто гірший, хто кращий, це є дві постаті, величезні постаті, і ми просто вибираємо з точки зору не хто... не по масштабності, а можливо по якихось інших моментах, тому що обидві постаті є для нас однаково рівновеликі. Тому, просто щоб ви зрозуміли обидві сторони. Я вважаю, що для цього ми повинні провести широку дискусію в суспільстві, не лише на рівні комітету, не лише на рівні там Борисполя чи трудового колективу, а набагато ширше і, можливо, зробити це всеукраїнським. Чому? Тому що нам доведеться все одно вкладати величезні кошти, попри те, що директор аеропорту сказав... Тут треба проводити величезну маркетингову кампанію по перейменуванню і думаю вашими коштами і вашими потугами лише одного аеропорту і лише, навіть не тільки Міністерства інфраструктури, не обійдеться, тому що це є значно масштабніша така буде подія. Окрім того... Тому кажу, напевно, треба ініціювати такі, справді засідання двох комітетів і винести питання перейменування на рівень країни. Тому що при всій повазі до експертів, якщо ми станемо на одну чи іншу позицію, чи там комітетами, чи цей... ми можемо мати закиди від іншої частини, якщо це не буде обговорено суспільно, публічно, відкрито, відверто якимось там голосуванням чи іншим.

Я сприймаю, Наталя Пилипівна, абсолютно всі ваші аргументи сприймаю, всі ваші позитивні аргументи, також сприймаю аргументи, які надав бориспільській міський голова. Але давайте ми винесемо це у

суспільство. Я думаю, щоб уникнути тої ситуації, коли у нас... Якщо є така підтримка в тій чи іншій ситуації, ми будемо мати більшу підтримку і суспільну.

З технічної точки зору тут треба готувати незалежно від прізвища, якщо буде перейменування, цілу маркетингову кампанію на рівні кількох міністерств. Бо я розумію, це буде, напевно не один рік, не рік напевно занести у всі міжнародні бази по світу, це буде не рік. Це так уже напевно є відверто. Так, ви так скромно про це промовчали, а насправді це велика проблема.

І ще одна річ. Звичайно, хотілось би, так на завершення свого виступу, щоб прізвища другого українця носив наш аеропорт. Пам'ятаємо, "Орлі" в честь Пилипа Орлика був названий.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Спориш Іван Дмитрович.

СПОРИШ І.Д. Я також вітаю всіх присутніх. І думаю, ми сьогодні повинні не думати ні за які кошти, не думати ні за який бюджет, ми повинні думати тільки і скільки там коштів прийдеться витратити аеропорту. Але, я думаю, що ми повинні спершу думати за імідж нашої країни. Я думаю, що оці питання, які ми обговорили і на чашу весов дійсно зважити всіх кого ми хочемо, я розумію мера Борисполя, я розумію, що в нього зараз люди будуть питати, а чому не Чубинський, а чому не інші? Але, мабуть, як було сказано панні Анною Романовою, що все-таки дійсно, якщо ми візьмемо Казимира Малевича, за нас буде більше знати Європа. Отак як Джамала перемогла і ми бачимо, що сьогодні будуть місяцями, півроку за нас говорити, за Україну. Тому міжнародний імідж, мабуть, буде значно вище, якщо ми дійсно... буде "Бориспіль" носити Казимира Малевича. Я думаю, що ще не півроку, а й рік буде, наприклад, якщо все добре і це Кабінет Міністрів прийме, буде

Казимира Малевича або через рисочку, або в дужках "Бориспіль", тому що дійсно нас знають як "Бориспіль". Тому я підтримую всіх виступаючих.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Іван Дмитрович.

Шановні колеги, я думаю, що дійсно тут є у нас багато емоційних виступів і дійсно імідж України є першочерговим. Але ж ми повинні розуміти, що як і казав виконуючий директора аеропорту "Бориспіль", що це є багато буде проблем з транзитними пасажирами, з пасажирами, які сьогодні, ну, давайте відверто казати, з усіма аеропортами і, як мінімум, Європи, які вже звикли до бренду "Бориспіль", да. То аеропорт "Бориспіль" це вже є теж бренд, якийсь бренд. І ми теж повинні рахувати і розуміти, що сьогодні в країні ще й, я хочу нагадати, йдуть бойові дії. І сьогодні... Ну, вчора от у нас на фракції Іван Дмитрович, і Президент виступав, і ми казали, що є недоліки і є проблема з фінансування армії, з фінансуванням наших захисників, з відбудовою територій Донбасу, в першу чергу, українських територій. Я вам скажу, що це ж, це питання, безумовно, треба вирішувати і бренд Малевича, він надасть популяризації нашої держави у світі, безумовно, це... Хоча особиста моя думка, що такий митець як Шевченко, це теже є бренд нашої держави. І я думаю, що не менше, чим Малевич, ну, це моя особиста думка. Але ж хочу вам напам'ятати, що закон України, так, який чітко регламентує перейменування даної установи. Ця установа відноситься до Міністерства інфраструктури України. І я не думаю, що двома комітетами треба збиратися. Я думаю, що нам треба створити робочу групу на базі двох комітетів, комітетів там, де Анна Анатоліївна, Іван Дмитрович. Я думаю, що ввійдуть до цих, до цієї групи. І попрацювати з міністерством, профільним Міністерством інфраструктури. І, безумовно, обговорити, щоб і Міністерство інфраструктури обговорили і ініціювало ці громадські слухання. В першу чергу, я думаю, з колективом, який на 98 відсотків є жителями міста Борисполя. Так, я впевнений, що ми можемо переконати. Я думаю, що ми це

повинні зробити – переконати людей. Но це не можна робити як це робила попередня влада ламати через коліно. Тому що це є рішення профільного міністерства, це рішення комітету, це рішення депутатів. Сьогодні є громада і громада два з лишнім роки тому показала, що величезна, потужна олігархічна армія Януковича не змогла протистояти громаді. І ми повинні обов'язково залучити їх до цього обговорення, це моя особиста думка. Я думаю, що в більшості ця є думка членів нашого комітету і присутніх тут. Ми перший шаг зробили, це не треба затягувати в таку довгу скриньку, так, це треба робити. Але ж ще раз хочу нагадати, що наш комітет не може прийняти рішення: перейменувати чи не перейменувати цю установу. Але сьогодні доручити профільному міністерству і підтримати цю пропозицію ми, я думаю, зможемо.

Да, будь ласка, Євген Григорович.

ДИХНЕ Є.Г. Артур Леонідович, мне видится абсолютно логичным понять: или есть такой общественный запрос в украинском обществе в целом на переименование аэропорта "Борисполь". Потому что были инициированы после того, как было предложено переименовать аэропорт, было многими СМИ инициировано отдельные, так сказать опросы, и они неоднозначны. Например, на Центре транспортных стратегий: 50 процентов за Сикорского. Такая газета, как "Вести": 52 процента не переименовывать. "News One": 67 процентов за то, чтобы не переименовывать.

Для начала нужно понять: есть общественный запрос у украинцев на это? Если есть, то тогда совсем другой подход и агитации в...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Евгений Григорьевич, да, согласен с вами. И я вам скажу так, что мы сегодня начинаем этот процесс. Мы сегодня запустили этот процесс. Естественно, мы, не смотря на то, что здесь есть достаточно достойных и серьезных людей, которые высказали свое мнение, свои

пропозиції, ми не можемо сьогодні приймати це рішення таким вузьким колом, яке є сьогодні. Ми і кажемо про це.

Будь ласка, Анна Анатоліївна Романова.

РОМАНОВА А.А. Перше. Я хочу відповісти на ваше дуже цікаве запитання, тому що такі тези і меседжі будуть лунають при всіх круглих столах, які пані Наталі ще предстоїть витримати, і не лише пані Наталі, а всім цим людям, які виступають за перейменування.

Теза перша: що у людей зараз не на часі перейменування. Ну, звичайно, у людей не на часі, тому що перші проблеми, які турбують людей, - це війна, це безробіття і це охорона здоров'я. І вони будуть постійно, в усі часи, ну, дай Боже, війна пройде, і тарифи, я ще забула. То, звичайно, таке питання, як перейменування, будь то аеропорту "Бориспіль"... Та у людей немає коштів у більшості зараз літати. Це перше. Але це не означає, що ми не маємо створювати бренд "Україна". Тому що це питання якраз лежить в площині, як привабити потенційних туристів, як привабити потенційних інвесторів. І, як правило, ну, тут якраз такі політики мають стати рушійною силою та ініціатором позитивних змін, і пояснити правильно людям, нащо отакі зміни робити. Тому що в усіх розвинених країнах світу аеропорт має назву відомої людини, яка створила світове надбання для цієї країни.

Друге, те, що ви сказали, що "Вести" і NewsOne проводили опитування. Ну, це ж зрозуміло. Ви ж зрозуміли, що зараз Росія дуже не хоче віддавати Україні Малевича. А хто стоїть за цими засобами масової інформації? Так я вам можу сказати, газета "Вести" і "News One", вони належать людям з "Опозиційного блоку". Подивіться, як Росія витрачає мільйони доларів на інформаційні кампанії для того, щоб зараз не перейменовувати або перейменовувати якісь населені пункти. Ось зараз яскравий приклад – Кіровоград. Скільки було витрачено представниками "Опоблоку" на інформаційну кампанію, і ці гроші давала країна-окупант Росія, для того,

щоб Кіровоград перейменувати на Єлисаветград! Нащо Росії це потрібно? Це Росії потрібно для того, щоб сеять "русский мир", який лежить в площині ідеології. Це питання також лежить в площині ідеології.

І питання... ось Росія, знаєте, вони, на відміну від України, дуже чітко розуміють, що у Росії має бути, як вони це створюють, путінська пропаганда, – всі світові митці мають бути російськими, всі там кращі умовно, все краще має бути російським. І лише чомусь ми, українці, цього не розуміємо. Да зараз Росія знаєте, скільки, як тільки пані Наталя вийде плюс-мінус вже на фінішну пряму з цим перейменуванням? Так я вам можу сказати, і "Інтер" зараз буде казати, і всі російські видання зараз завершуть, що не на часі перейменування. Да тому, що Росія буде вкладати шалені гроші за те, щоб ми, не дай, Боже, не перейменували на Малевича, бо оце буде сигнал для всього світу, що це українці талановиті. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Анна Анатоліївна, ми не кажемо за те, щоб не перейменовувати цей аеропорт. Ми кажемо за те, щоб провести обговорення з громадськістю. Тому, щоб це не було одностайне рішення, і тим паче, ми сьогодні не приймаємо це рішення. Ми даємо поштовх, ми повинні дати поштовх для того, щоб це приймалося далі.

Будь ласка, Величкович. І будемо завершувати, ще...

ВЕЛИЧКОВИЧ М.Р. Я думаю, все ж таки, що нам треба виходити на ширшу суспільну дискусію. Бачите, навіть у цьому залі є різні позиції, і починають... вже навіть третя чи четверта кандидатура прозвучала, ось. Тому я все-таки думаю, що треба виходити. І я думаю, що є достатньо достойних людей, які підписалися, які мають ім'я, щоб вони донесли свою позицію, переконали. І щоб це було, щоб це було, щоб суспільство це нормально сприйняло, тому що також не хочеться ламати суспільство через коліно, бо в даному випадку некоректно це... прикро, що з Кіровоградом.

Тому що, якщо ми говоримо про рівнодостойних українських наших митців, тобто ті, які вклали в українську культуру, тому думаю, тут ми мусимо так делікатно, ну, свою позицію доносити. Але також ми повинні зважати, як би з повагою ставитися до позиції інших і вже потім консолідовано приймати рішення.

Це не просте рішення, це не прості будуть дискусії. Я розумію, що хотілося б дуже швидко, бо тут є багато достойних людей. Але також ми повинні зважати на ту процедуру, яка прописана по законодавству. Ми не можемо її порушити. Хоча, думаю, пропозиції хороші, і одна, і друга пропозиція. Я думаю, буде правильно, якщо ми підемо через... таким чином, щоби через публічне донесення своїх позицій, публічну суспільну дискусію, і тоді це прийняти. Щоб нас люди не сприймали, що ми їх просто ламаємо через коліно, чийось іншу позицію, да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Микола Романович.

Я би хотів ще надати слово працівнику нашого секретаріату, який опікувався цим питанням Криштафовичу Оресту. Будь ласка.

КРИШТАФОВИЧ О.Я. Доброго дні, всі присутні. Я насправді так само дуже сильно підтримую ініціативу про популяризацію України в світі, але є отакі пункти. Ну, перший, наприклад, як підтримуючи слова першого заступника голови комітету, голову комітету, мера Борисполя, генерального директора аеропорту "Бориспіль", ми не можемо ігнорувати статтю, що згода трудового колективу є обов'язковою. Як пролунало вже...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це в законі є така стаття?

КРИШТАФОВИЧ О.Я. Так, це частина п'ять статті 3 закону України. Тобто, як пролунало, що 98 відсотків підтримують свого земляка Чубинського. Тобто у нас не вийде просто своїми силами...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я хочу поправити. 98 відсотків працівників є мешканцями міста Борисполя. Але ж ми з ними ще ніхто не проводив обговорення, що, можливо, вони і підтримають цю назву.

(?) РОМАНОВА А.А. Вони ще не знають, що є і інші назви.

КРИШТАФОВИЧ О.Я. Безумовно. Да, друге, підтримуючи ваші слова сказати про брендинг України в світі. Тарас Шевченко, так, як ви говорили, Артур Леонідович, друга постать після Будди, кому стоїть найбільше пам'ятників в світі. І якщо про брендинг говорити, то, напевно, так, можна сказати, що більше впізнаваний Тарас Шевченко, ніж Казимир Малевич.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, це, безумовно.

КРИШТАФОВИЧ О.Я. І третє, що, наприклад, от ми маємо "Мистецький арсенал", так. І ви як керівник "Мистецького арсеналу" можете ініціювати, наприклад, Казимир Малевич і діяч мистецтва, перейменування, наприклад, "Мистецький арсенал" імені Казимира Малевича.

І четверте, те, що Тарас Шевченко от було, тут лунало, що це різні постаті. Та, ні, не різні, насправді, в світі знають Тараса Шевченка як художника не менше, ніж як письменника, ми вважаємо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре, Оресте, дякую.

Шановні колеги, це дискусія, вона повинна вийти за коло, за коло, вона вийти повинна за коло. Що стосується моя особиста, я хочу сказати, думка з

цього приводу. Але ж ми кажемо, що якщо є така ініціатива, якщо ми проведемо із громадськістю і народ України, там доцільно долучити до цього, до цієї дискусії, ну, в даному випадку, я думаю, що, як мінімум, це колектив аеропорту і це прописано в законодавстві. Ми повинні це зробити, ми повинні це зробити. Я тільки за популяризацію, наш комітет тільки за популяризацію нашої держави у світі, особливо в такій нелегкий період, в який попала наша держава, в період війни. Тобто сьогодні ми бачимо, що Україна за минулі там два тижні, от що Анна Анатоліївна сказала, що Україна показала, що вона країна-переможець. І ми повинні цю тенденцію далі, далі, далі продовжувати.

Я згоден з вами, тому... ви хотіли щось коротко сказати? Будь ласка.

ЗАБОЛОТНА Н.П. Да, пане Артур, дуже коротко. Я хочу сказати, що колектив я дуже ціную, усі колективи і свій, але це лише державне підприємство. Просто країна без культури – це лише територія, а територію дуже легко загарбати. Це все аби ми говорили, що Донбас і Луганськ має сам перемагати у війні. Тобто це політичне питання, ідеологічне питання. Я дуже згодна з тим, що його потрібно винести на широке громадське обговорення, але не забалакати його процедурною казуїстикою. Це дуже важлива буква закону, але це все одно, що перейменувати там якийсь горілчаний завод чи майонезний завод. Тобто колективу це вагомо, але знову-таки нагадаю, що це не районний аеропорт, це міжнародний аеропорт, це аеропорт нашої країни. І ще був такий прецедент у 14-му році сімферопольський аеропорт був перейменований в ім'я Султана Амет-Хана постановою Верховної Ради.

Я також прошу, є два процедурних моменти, два способи перейменувати аеропорт, знову-таки не забувайте, що у нас війна, гібридна війна, в ній потрібно перемагати, а мистецтво і всесвітньо відомі імені – це найкраща зброя.

Дякую вам.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я думаю, що...

Будь ласка, коротко Анатолій Соловйович.

ФЕДОРЧУК А.С. Я абсолютно згоден з вам, там ідеологічна війна... Знаєте, я з чим не згоден, що ми назвемо аеропорт імені Малевича, і до нас туристи поїдуть. Люди добрі, почнемо з туалетів, давайте, якщо речі вже називати своїми іменами, а тоді вже будемо говорити про це. Я за перейменування, хай буде... Ні, за аеропорт ми не говоримо. Я взагалі, люди ж приїжджають тільки в аеропорт, а потім роз'їжджаються по всій Україні, за культуру, за яку я говорю, що навіть 7 томів Міністерство культури не спроможне сьогодні видати.

Тому, дивіться, я абсолютно підтримую Миколу Романовича народного депутата, який сказав, що треба це обговорити питання.

Ви знаєте, коли ми Леніна переносили, моє завдання було з 2006 року прибрати Леніна з центральної площі. Але у нас було прокомуністичне таке місто, 4 роки я проводив громадське обговорення, і ми його красиво у 2011 році перенесли абсолютно без жодного протесту. Тут аналогічно перейменування, ну навіщо через коліно, абсолютно Артур Леонідович ви говорите правильно, навіщо людей через коліно ламати. Там все-таки працюють люди, це державне підприємство, але вибачте, екологія до кого вона належить, жителям міста Борисполя. Шум, гам до кого належить? Жителям міста Борисполя. Тому не враховувати думку цих працівників це теж неможна так. Їх треба підготувати до того ж самого Малевича.

Але я ще раз кажу, для того, щоб воно пройшло нормально і люди сприйняли його, "Бориспіль" бренд повинен залишитись. А далі вже дискусійне питання імені Шевченка, імені Малевича, імені Чубинського. Отаким чином. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Наталія Пилипівна, тут ніхто не кажу... Тому що от я зараз почув ключову думку мера Борисполя, тут ніхто не каже, тому що "не перейменувати", і тут ніхто не проти Малевича. Але ж я з ним згоден, що треба підготувати колектив, можливо, цей колектив на ура сприйме цю пропозицію. Треба попрацювати.

ЗАБОЛОТНА Н.П. Це чудова пропозиція...

ГОЛОВУЮЧИЙ. І це ж не тільки колектив – це громадськість. Я думаю, що ми це зробимо. Це не треба як негатив сприймати сьогодні.

ЗАБОЛОТНА Н.П. Ні, ні, ні, я ні в якому разі. Я надзвичайно вдячна вашому комітету за прогресивність. Можливо, це один з найбільш прогресивних комітетів, тому що сьогодні ми почали завдяки вам купувати квиток у вічність нашій країні.

Я хочу вам подарувати книгу "Казимир Малевич. Київський період". Це фоліант, це якраз доводить те, що він наш. І ще хочу наголосити на тому, що це не ребрединг району Бориспіль, не ребрединг аеропорту – це ребрединг нашої країни.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Безумовно... Радикальна партія...

ЗАБОЛОТНА Н.П. Денису Силантьєву не можна її читати, він не любить Малевича.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Ну, він же симпатик, тому... Дякую.

Шановні колеги, в нас ще є 15 хвилин. Нам ще є одне питання сьогодні на засіданні комітету. Рішення. Я прошу сісти всіх. Проголосуємо рішення.

Пропонується: відповідно до Закону України доручити Міністерству інфраструктури розглянути питання щодо можливості перейменування чи присвоєння імені фізичної особи державному підприємству "Міжнародний аеропорт "Бориспіль" та провести відповідно до закону громадське обговорення. Прошу проголосувати. Хто – "за"? "Проти"? "Утримався"? Одноголосно.

І хочу сказати, що наш комітет, Наталія Пилипівна, буде підтримувати. Ми готові увійти до робочої групи. Анна Анатоліївна, я думаю, знайде з задоволенням до робочої групи. І ми це потім питання вирішимо. Але ж це повинно робитись, ну, якимось так от, по-демократичному, як ми сьогодні йшли. Ми ж бачили – я хочу повернутись, – що громадськість – це велика сила сьогодні.

Дякую вам.

ЗАБОЛОТНА Н.П. Дякую. Спасибі велике.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, дякую вам за роботу. Євген Григорович, я хотів, там одну секунду. Якщо можна, дві хвилини почекайте. Ні, ні, ні, ще одне питання ми зараз швидко пройдемо. Членів комітету...

Переходимо до останнього... пропонується – четвертого пункту порядку денного – пропонується затвердити Рекомендації комітетських слухань на тему: "Аліментні зобов'язання на утримання дитини: проблеми і шляхи вирішення".

20 квітня цього року, шановні колеги, в Комітеті з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму відбулися комітетські слухання "Аліментні зобов'язання на утримання дитини: проблеми і шляхи вирішення". (Анатолій, я вам не мішаю? Дякую.)

Всім розданий проект Рекомендацій комітетських слухань та склад робочої групи з розробки відповідного законопроекту. Пропонується: перше

– затвердити Рекомендації комітетських слухань на тему: "Аліментні зобов'язання на утримання дитини: проблеми і шляхи вирішення". Прошу голосувати. Хто – "за"? "Проти"? "Утримався"? Одноголосно.

Шановні колеги, хочу нагадати, що 21-23 травня цього року у нас є виїзне, спільне виїзне засідання нашого комітету з керівниками комісій Народної Республіки Польща. Я думаю... В місті Трускавці. Прошу підготуватися, підготувати печінку і все остальне.

Дякую. (Да, сало, подарунки і все...)